

[Kim Behnke]

nogle repræsentanter, hvis formandskab f.eks. for Danmarks Havfiskeriforening oven i købet har været genstand for megen debat. De fiskere, vi taler med, ryster på hovedet og siger: Det er simpelt hen for vanvittigt, at skatteyderne skal bruge deres surt sammenskrabede penge til at give mig tilskud til at gå med hænderne i lommen på havnen, mens jeg får tilskud til, at jeg ikke må bruge min fiskerkutter.

Det er simpelt hen vanvid, og det er det vanvid, vi ønsker stoppet, uanset om hr. Risgaard Knudsen er så imponeret af, at der er indgået en aftale.

(Kort bemærkning).

Risgaard Knudsen (S):

Her er ikke tale om nogen vildfarelse. Fra min side er der heller ikke lagt op til havnesnak. Jeg har alene holdt mig til den aftale, som de respektive fiskerierorganisationer har indgået med ministeren, og alt det, der er taget stilling til i Finansudvalget, er noget, der har sit udspring i den aftale. Derfor er det også meget forståeligt, at man ude omkring i havnene i fiskerkredse har vanskeligt ved at forstå Fremskridtspartiets holdning. Det sidste kunne jeg endda sige endnu stærkere, men det tillader forretningsordenen nok ikke.

Anden næstformand (Grove):

Tak for det!

Henning Gjellerod (S):

Blandt de elementer, der indgår i den socialdemokratiske fiskeripolitik, har hensynet til bevarelse og skabelse af arbejdspladser altid haft en fremtrædende plads. Det vedgår vi gerne. Og dette princip har vi naturligvis ikke til hensigt at forlade.

Andre elementer spiller også en vigtig rolle. Det drejer sig f.eks. om forsyningen af fisk og skaldyr til Europas spiseborde. Vi anser fisk som en meget vigtig bestanddel af en sund, næringsrig og sygdomsforebyggende kost. Derfor spiller det sundhedsfremmende element samt hensynet til forbrugerne naturligvis også en vigtig rolle i den samlede socialdemokratiske fiskeripolitik.

Socialdemokratiet har været i front og vil fremdeles være i front, når det gælder bekæmpelse af havforurening, hvad enten det drejer

sig om iltsvind forårsaget af overbelastning med næringssalte og direkte udledning af organisk stof, eller det drejer sig om ophobning i fødekæder af farlige stoffer. Den skade, vi volder på havet og dets økosystem, volder vi på os selv.

Også af den grund indtager bevaringspolitikken en fremtrædende plads i vor fiskeripolitik, ud over at den skal tjene til en fortsat fødevarerforsyning fra havet uden alt for store udsving. Bevaringspolitikken går altså ud på både at beskytte havmiljøet mod forurening, hindre overfiskning og undgå, at den enkelte art uddør.

Det er her, diskussionen om flådens struktur og størrelse kommer ind. Og vi må desværre konstatere, at flåden både i Danmark og i landene omkring os stadig er alt for stor og alt for effektiv i forhold til de mulige fangstmængder. Det er i lyset af bevaringspolitikken, at vi må skaffe os mere viden om fiskeriredskabernes indvirkning på det biologiske havmiljø.

Det er også i det lys, vi gerne vil være med til at se på den adfærd, som afstedkommes af de regler og forordninger, som desværre bliver udstedt i en stadig glidende strøm. Sagt på en anden måde: Vi vil gerne være med til at ud tænke og gennemføre et system, der forhindrer, at for små fisk fanges og må kastes over bord, at forkerte fisk, f.eks. gode spisefisk i industrilaster, kasseres, og at alt for store fangster må gå samme vej. Vi tror, at man kan nå et stykke ad vejen ved at indføre flerarts- og flerårsvoter.

De af fiskeriministeren foreslåede forsøgsordninger med et indsatsreguleret system for visse fiskerier i Kattegat samt en afprøvelse af selektive redskaber i torskefiskeriet i Nordsøen ser vi meget gerne gennemført. Og vi håber på forståelse i Kommissionen.

Men når disse forhold diskuteres, er vi nødt til at gøre opmærksom på, at vi absolut ikke mener, at det er muligt at drive et anstændigt fiskeri uden regulering, ej heller uden biologisk rådgivning eller uden et tæt samarbejde med de implicerede organisationer – og slet ikke uden et vedvarende internationalt samarbejde.

Bevarelse og meget gerne skabelse af arbejdspladser spiller som før nævnt en meget væsentlig rolle for os i Socialdemokratiet. Men det er ikke blot antallet af arbejdspladser, der